

საქართველოში ძალაშია საქართველოს პარლამენტის
1995 წლის 22 თებერვლის დადგენილებით

კონვენცია 29

იმულებითი ან სავალდებულო შრომის შესახებ

შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის გენერალური კონფედერაცია, რომელიც მოწვეულ იქნა ჟენევაში საერთაშორისო ბიუროს ადმინისტრაციული საბჭოს მიერ და შეიკრიბა 1930 წლის 10 ივნისს და რომელმაც თავის მე-14 სესიაზე,

და ა ა დ გ ი ნ ა მთელი რიგი წინადაღებებისა და იმულებითი ან აუცილებელი შრომის შესახებ, რაც წარმოადგენს სესიის დროს წესრიგის პირველი პუნქტის ნაწილს,

გ ა დ ა წ ყ ვ ი ტ ა მიეცა ამ წინადაღებებისათვის საერთაშორისო კონვენციის ფორმა,

იღებს 1930 წლის 28 ივნისს ამ კონვენციას, რომელიც შეიძლება იწოდებოდეს, როგორც 1930 წლის კონვენცია იმულებითი შრომის შესახებ და რომელიც ექვემდებარება შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის წევრების მიერ რატიფიკაციას შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის წესდების დებულებების შესაბამისად.

მუხლი 1

1. შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის ყოველი წევრი, რომელიც მოახდენს ამ კონვენციის რატიფირებას, ვალდებულია გააუქმოს იმულებითი ან სავალდებულო შრომის ყველა ფორმის გამოყენება შესაძლებლად მოკლე ვადაში.

2. ასეთი სრული გაუქმების გამო იმულებითი ან სავალდებულო შრომა შეიძლება გამოყენებულ იქნეს გარდამავალ პერიოდის განმავლობაში მხოლოდ საბოგადოებრივი მიზნებისათვის და გამონაკლისის წესით იმ პირობებითა და გარანტიებით, რომლებიც დადგენილია მომდევნო მუხლებში.

3. ამ კონვენციის ძალაში შესვლიდან 5 წლის შემდეგ და 31-ე მუხლით გათვალისწინებულ მოხსენებასთან დაკავშირებით შრომის საერთაშორისო ბიუროს ადმინისტრაციული საბჭო განიხილავს იმულებითი ან სავალდებულო შრომის ყველა ფორმის გაუქმების შესაძლებლობას ახალი გადავადების გარეშე და გადაწყვეტილი კონფერენციის დღის წესრიგში ამ საკითხის შეტანას.

მუხლი 2

1. ამ კონვენციის მიზნებისათვის ფერმინი „იმულებითი ან სავალდებულო შრომა“ ნიშნავს ყოველგვარ სამუშაოს ან სამსახურს, რომელიც მოეთხოვება რომელიმე პირს რაიმე სასჯელის მუქარით და რომელსაც ეს პირი ნებაყოფილობით არ შეასრულებდა.

2. ამასთან ტერმინი „იმულებითი ან სავალდებულო შრომა“ ამ კონვენციის მიზნებისათვის არ გულისხმობს:

ა) ყოველგვარ სამუშაოს და სამსახურს, რომელიც მოეთხოვება პიროვნებას კანონით სავალდებულო სამხედრო სამსახურის შესახებ და გამოყენება წმინდა სამხედრო ხასიათის სამუშაოებისათვის;

ბ) ყოველგვარ სამუშაოს და სამსახურს, რომელიც წარმოადგენს მოქალაქეთა ჩვეულებრივ მოქალაქეობრივ მოვალეობას სრული თვითმმართველობის ქეყანაში;

ც) ყოველგვარ სამუშაოსა და სამსახურს, რომელიც მოეთხოვება პიროვნებას სასამართლო ორგანოს მიერ გამოტანილი განაჩენის შედეგად იმ პირობით, რომ ეს

სამუშაო ან სამსახური შესრულდება სახლემწიფო ხელისუფლების კონტროლითა და ბედამხედველობით და რომ აღნიშნული პიროვნება არ იქნება დათმობილი ან გადაცემული კერძო პირების, კომპანიების ან სამსახურს, კომპანიების განკარგულებაში;

დ) ყოველგვარ სამუშაოსა და სამსახურს, რომელიც მოეთხოვება პიროვნებას საგანგებო მდგომარეობის პირობებში, ანუ ომის ან უბედურების საშიშროების – ხანძრის, წყალდიდობის, შიმშილის, მიწისმვრის, ძლიერი ეპიდემიის ან ეპიზოდის, მავნე ცხოველების, ქვეწარმავლების ან მცენარეთა პარაბიტების შემთხვევის და საერთოდ იმ გარემოებათა გამო, რომლებიც ქმნიან ან შესაძლებელია შეუქმნან საშიშროება მოსახლეობის ან მისი ნაწილის სიცოცხლეს ან ნორმალურ სასიცოცხლო პირობებს;

ე) თემური ხასიათის წერილმანი სამუშაოები ან ისეთი სამუშაოები, რომლებიც სრულდება კოლექტივის წევრთა მიერ ამ კოლექტივის პირდაპირ სარგებლობისათვის და რომლებიც ამის გამო შეიძლება ჩაითვალოს კოლექტივის წევრთა ჩვეულებრივ მოქალაქეობრივ მოვალეობად იმ პირობით, რომ თვითონ მოსახლეობას ან მის უშეალო წარმომადგენლებს უფლება აქვთ გამოთქვან თავიანთი შეხედულება ამ სამუშაოთა მიზანშეწონილობის შესახებ.

მუხლი 3

ამ კონვენციის მიზნებისათვის ტერმინი „კომპეტენტური ხელისუფლება“ ნიშნავს ამ მეტროპოლიის ხელისუფლებას, ან მოცემული ტერიტორიის უმაღლეს ცენტრალურ ხელისუფლებას.

მუხლი 4

1. კომპეტენტურმა ხელისუფლებამ არც უნდა დააწესოს, არც ნება უნდა დართოს დაწესდეს იძულებითი ან სავალდებულო შრომა კერძო პირების, კომპანიების ან სამოგადოებების სასარგებლოდ.

2. თუ იძულებითი ან სავალდებულო შრომის ამგვარი ფორმა კერძო პირების, კომპანიების ან სამოგადოებების სასარგებლოდ არსებობს იმ მომენტისათვის, როდესაც ორგანიზაციის რომელიმე წევრისაგან ამ კონვენციის რატიფიცირება რეგისტრირებულია შრომის საერთაშორისო ბიუროს გენერალური დირექტორის მიერ, ორგანიზაციის ეს წევრი მთლიანად გააუქმებს ამგვარ იძულებით ან სავალდებულო შრომას მისთვის ამ კონვენციის ძალაში შესვლის მომენტიდან.

მუხლი 5

1. კერძო პირებისათვის, კომპანიებისათვის ან სამოგადოებებისათვის მინიჭებული არანაირი კონცესია არ შეიძლება იყენებდეს იძულებითი ან სავალდებულო შრომის არავითარ ფორმას წარმოების მიზნებისათვის ან პროდუქტების ასაღებად, რომლებიც გამოიყენება ამ კერძო პირების კომპანიების ან სამოგადოებების მიერ და როლებითაც ისინი ვაჭრობენ.

2. თუ იძულებითი ან სავალდებულო შრომის ამგვარი ფორმა გამომდინარეობს არსებული კონცესიების დებულებებიდან, ეს დებულებანი უნდა შეიცვალოს შესაძლებლად მოკლე ვადაში ამ კონვენციის 1 მუხლის მოთხოვნათა შესრულების მიზნით.

მუხლი 6

ადმინისტრაციის ჩინოვნიკებმა იმ შემთხვევაშიც კი, როდესაც მათი ამოცანაა ასწავლონ მათდამი რწმუნებულ მოსახლეობას შრომის ესა თუ ის ფორმა, არ შეიძლება

აიძულონ მოსახლეობა ან ცალკეული პირები იმუშაონ კერძო პირების, კომპანიების ან საბოგადოებების სასარგებლოდ.

მუხლი 7

1. ფომთა ბელადებმა, რომლებიც არ ასრულებენ ადმინისტრაციულ მოვალეობებს, არ შეიძლება მიმართონ იძულებით ან სავალდებულო შრომას.

2. ფომთა ბელადებმა, რომლებიც ასრულებენ ადმინისტრაციულ მოვალეობებს, შეიძლებ კომპეტენტური ხელისუფლების სპეციალური ნებართვით მიმართონ იძულებითი ან სავალდებულო შრომის გამოყენებას ამ კონვენციის მე-10 მუხლით გათვალისწინებულ პირობებში.

3. ფომთა ბელადებმა, რომლებიც აღიარებულნი არიან სათანადოდ და რომელიც არ იღებენ შესაბამის ჯილდოს სხვა ფორმით, შეიძლება ისარგებლონ პირადი მომსახურებით შესაბამისი რეგლამენტაციის პირობით; ამ შეთმხვევაში ყოველგვარი საჭირო ღონისძიება განხორციელდება ბოროტად გამოყენების თავიდან ასაცილებლად.

მუხლი 8

1. იძულებითი ან სავალდებულო შრომის გამოყენების ნებისმიერი გადაწყვეტილებისათვის პასუხიმგებლობა ეკისრება მოცემული ტერიტორიის უმაღლეს სამოქალაქო ხელისუფლებას.

2. ამასთან ამ ხელისუფლებას შეუძლია უმაღლეს ადგილობრივ ხელისუფლებას მისცეს უფლება გამოიყენოს იძულებითი ან სავალდებულო შრომა იმ შემთხვევაში, როცა ასეთი შრომა არ გამოიწვევს მშრომელთა ჩვეულ საცხოვრებელი ადგილიდან მოშორებას. ამ ხელისუფლებას შეუძლია აგრეთვე ამ კონვენციის 23-ე მუხლით გათვალისწინებული რეგლამენტაციით განსაზღვრულ პერიოდებში და პირობებით უმაღლეს ადგილობრივ ხელისუფლებას მისცეს უფლება, მშრომელები ჩააბას იძულებით ან სავალდებულო შრომაში ჩვეული საცხოვრებელი ადგილიდან მოშორებით, თუკი ასეთი შრომა გაუადვილებს ადმინისტრაციის მოხელეებს მიმოსვლას, მოვალეობათა შესრულებისას და ადმინისტრაციის ტვირთის გადაზიდვას.

მუხლი 9

იმ შემთხვევების გარდა, როცა ამ კონვენციის მე-10 მუხლით გათვალისწინებულია სხვა რამ, ხელისუფლების ორგანო, რომელსაც აქვს იძულებით ან სავალდებულო შრომაში ჩაბმის უფლება, ვიღრე გადაწყვეტს შრომის ამგვარი ფორმით გამოყენებას, მოვალეა წინასწარ დარწმუნდეს, რომ:

ა) სამსახური ან სამუშაო, რომლებიც უნდა შეასრულეს, წარმოადგენს პირდაპირ და მნიშვნელოვან ინტერესს იმ კოლექტივისათვის, რომელმაც ეს უნდა შეასრულოს;

б) სამსახური ან სამუშაო წარმოადგენს აუცილებლობას ამჟამად ან ახლო მომავალში;

с) ამ სამუშაოსათვის ან სამსახურისათვის შეუძლებელია ნებაყოფლობითი მუშახელის მიღება, მიუხედავად იმისა, რომ შეთავაზებული იყო ისეთი ხელფასი და სამუშაო პირობები, რომლებიც მოცემულ ტერიტორიაზე ანალოგური სამსახურისათვის ან სამუშაოსათვის არის პრაქტიკაში;

д) მოსახლეობისათვის ამ სამსახურის ან სამუშაოს შედეგები არ იქნება მეტად მძიმე ტვირთი არსებული მუშახელისა და ამ მუშახელის მიერ აღნიშნული სამუშაოს შესრულების უნარის გათვალისწინებით.

მუხლი 10

1. იძულებითი ან სავალდებულო შრომა, რომელიც მოეთხოვება როგორც ბეგარა, და იძულებითი ან სავალდებულო შრომა, რომელსაც მიმართავენ ადმინისტრაციული მოვალეობის შემსრულებელი ტომთა ბელადები საზოგადოებრივი სამუშაოების შესრულებისათვის, თანდათან უქმდება.

2. ამ გაუქმებისათვის იმ შემთხვევებში, როცა იძულებით ან სავალდებულო შრომა მოთხოვილი იქნება, როგორც ბეგარა და როცა იძულებითი ან სავალდებულო შრომა ადმინისტრაციული მოვალეობის შემსრულებელი ტომთა ბელადების მიერ იქნება დაწესებული საზოგადოებრივი სამუშაოს შესასრულებლად, დაინტერესებული ხელისუფლება წინასწარ უნდა დარწმუნდეს, რომ:

ა) სამსახური ან სამუშაო, რომლებიც უნდა შესრულდეს, წარმოადგენს იმ კოლექტივის პირდაპირ და მნიშვნელოვან ინტერესს, რომელმაც ეს სამუშაო უნდა შეასრულოს;

ბ) სამსახური ან სამუშაო არის აუცილებელი ამჟამად ან ახლო მომავალში;

ც) მოსახლეობისათვის ამ სამუშაოს ან სამსახურის შედეგები არ იქნება მეტად მძიმე ტვირთი არსებული მუშახელის და ამ მუშახელის მიერ აღნიშნული სამუშაოს შესრულების უნარის გათვალისწინებით;

დ) ამ სამსახურის ან სამუშაოს შესრულება არ აიძულებს მშრომელებს დატოვონ მათი ჩვეული საცხოვრებელი ადგილები;

ე) ამ სამსახურის ან სამუშაოს ხელმძღვანელობა წარიმართება რელიგიის, საზოგადეობრივი ცხოვრებისა და სოფლის მეურნეობის მოთხოვნების შესაბამისად.

მუხლი 11

1. იძულებით ან სავალდებულო შრომაში შეიძლება ჩააბან მხოლოდ ბრდასრული შრომისუნარიანი მამრობითი სქესის პირები არანაკლებ 18 და არაუმეტეს 45 წლის ასაკისა. ამ კონვენციის მე-10 მუხლით გათვალისწინებულ კატეგორიის სამუშაოთა გარდა, დაცული უნდა იყოს შემდეგი შებეჭდები და პირობები:

ა) ყველა შემთხვევაში, როცა ეს შესაძლებელია, ადმინისტრაციის დანიშნულმა ექიმმა წინასწარ უნდა დაადასტუროს, რომ მოცემული პირები არ არიან დაავადებული რომელიმე ინფექციური დაავადებით, ფიზიკურად ვარგისნი არიან დაწესებული სამუშაოსა და იმ პირობებისათვის, რომლებშიც ეს სამუშაო სრულდება;

ბ) უნდა გათავისუფლდნენ სკოლის მასწავლებლები და მოსწავლეები, აგრეთვე მთელი ადმინისტრაციული პერსონალი;

ც) ყველა კოლექტივში უნდა დარჩეს საოჯახო და საზოგადოებრივი ცხოვრებისათვის აუცილებელი რაოდენობა მოზრდილი და შრომისუნარიანი მამაკაცებისა.

დ) საოჯახო და ცოლქმრული კავშირების პატივისცემა.

2. პირველი პუნქტის „c“ ქვეპუნქტში მითითებული მიზნებისათვის ამ კონვენციის 23-ე მუხლით გათვალისწინებული რეგლამენტაცია განსაზღვრავს იმ წილს მოსახლეობის მუდმივი შრომისუნარიანი მამაკაცების რაოდენობიდან, რომელთა ერთდროული ჩაბმა იძულებით ან სავალდებულო შრომაში შესაძლებელია, მაგრამ იმ პირობით, რომ ამ წილმა არავითარ შემთხვევაში არ უნდა გადააჭარბოს ამგვარი მოსახლეობის 25%-ს.

ასეთი წილის განსაზღვრისას კომპეტენტური ხელისუფლება ანგარიშს უწევს მოსახლეობის სიმჭიდროვეს, მის საზოგადოებრივ და ფიზიკურ განვითარებას, წლის დროსა და იმ სამუშაოს ხასიათს, რომელიც უნდა შეასრულონ მოცემულმა პირებმა

თავიანთ საცხოვრებელ ადგილას და საკუთარი სახსრებით, და საერთოდაც პატივს სცემს მოცემული კოლექტივის ნორმალური ცხოვრებისათვის საჭირო ეკონომიკურ და საბოგადოებრივ საჭიროებებს.

მუხლი 12

1. მაქსიმალური პერიოდი, რომლის განმავლობაში ეს თუ ის პირი შეიძლება ჩაებას სხვადასხვა ფორმის იძულებით ან სავალდებულო შრომაში, არ უნდა აღემატებოდეს წელიწადში 60 დღეს. ამასთანავე სამუშაო ადგილამდე მისვლისა და უკან დაბრუნებისათვის აუცილებელი დრო შედის ამ 60 დღეში.

2. იძულებით ან სავალდებულო შრომაში ჩაბმულ ყოველ მშრომელს მიეცემა მოწმობა, რომელიც აღნიშნული იქნება ასეთი შრომის პერიოდები, რომლებიც მან უკვე გამოიმუშავა.

მუხლი 13

1. იძულებით ან სავალდებულო შრომაში ჩაბმული ყოველი პირის ნორმალური სამუშაო დღის ხანგრძლივობა ისეთივე უნდა იყოს, როგორც თავისუფალი დაქირავების პირობებში, ხოლო დრო, რომელიც პირმა იმუშავა ჩვეულებრივი ნორმის გადამეტებით, ანაბლაურდება ისეთივე განაკვეთებით, როგორც ანაბლაურდება თავისუფალი დაქირავებული შრომის ზეგანაკვეთური სამუშაო.

2. იძულებით ან სავალდებულო შრომის ამა თუ იმ ფორმაში ჩაბმულ ყველა პირს ეძლევა კვირაში ერთი დასვენების დღე. ეს დღე შესაძლებლობის მიხედვით ემთხვევა მოცემული ქვეყნის ან რაიონის ფრადიციებით ან ჩვეულებებით განსაზღვრულ დღეს.

მუხლი 14

1. იძულებით ან სავალდებულო შრომის ყველა ფორმა, გარდა ამ კონვენციის მე-10 მუხლში მოხსენიებული სამუშაოებისა, ანაბლაურდება ნალი ფულის იმ განაკვეთებით, რომლებიც არ შეიძლება იყოს იმ განაკვეთებზე ნაკლები, რომლებიც დადგენილია ასეთივე სამუშაოებისათვის ან იმ რაიონში, სადაც ეს სამუშაო სრულდება, ან იმ რაიონში, სადაც დაიქირავეს მშრომელები, ამასთან გამოიყენება უმაღლესი განაკვეთები.

2. იმ შემთხვევებში, როცა სამუშაოს დააწესდებ, ადმინისტრაციული მოვალეობის შემსრულებელ ტომთა ბელადების ხელფასის გადახდა წინა პუნქტებით გათვალისწინებული პირობებით შემოღებული უნდა იყოს შესაძლებლად მოკლე დროში.

3. ყოველ მშრომელს პერსონალურად უნაბლაურდება ხელფასი, და არა მისი ტომის მეთაურს ანდა რომელიმე სხვა ხელისუფლებას.

4. დღეები, რომლებიც დახარჯულია სამუშაო ადგილამდე და იქიდან უკან მგბავრობაში, ხელფასის გაცემის მიზნისათვის ითვლება სამუშაო დღეებად.

5. ამ მუხლის შედეგად არ იკრძალება მშრომელთათვის ჩვეულებრივი სასურსათო ულუფის გაცემა ხელფასის ნაწილის წილად იმ პირობით, რომ ეს ულუფები ტოლფასი იქნება იმ ფულადი თანხის მაინც, რომელიც მათ უნდა შეცვალონ, მაგრამ არ შეიძლება ხელფასიდან არანაირი გამოქვითვა არც გადასახადების სახით და არც მშრომელთათვის შრომის განსაკუთრებულ პირობებში სამუშაოს გაგრძელებისათვის საჭირო უნარის შენარჩუნებისათვის მიცემული კვებისათვის, ტანსაცმლისათვის, ბინისათვის, აგრეთვე სამუშაო იარაღებისათვის.

მუხლი 15

1. მოცემულ ტერიტორიაზე მოქმედი ან მომავალში ამოქმედებული ყველა კანონი, რომლებიც ეხება წარმოებაში უბედური შემთხვევებისას ან პროფესიული ავალმყოფობისას ანაბლაურებას და ყველა კანონი, რომლებიც ითვალისწინებს იმ პირთათვის დახმარებას, რომელნიც იმყოფებოდნენ გარღაცვლილი ან შრომისუნარდაკარგული მშრომელის კმაყოფაზე, გამოიყენება იმ პირთა მიმართ, რომელნიც ჩაბმულნი არიან იძულებით ან სავალდებულო შრომაში იმ საფუძველზე, როგორც თავისუფალი დაქირავებული მშრომელების მიმართ.

2. ყოველ შემთხვევაში ყველა ხელისუფლება, რომელიც იძულებით ან სავალდებულო შრომაში აბამს მშრომელებს, მოვალეა უბრუნველყოს მშრომელთა არსებობა, თუ წარმოებაში უბედური შემთხვევის ან პროფესიული დაავადების გამო მშრომელი მთლიანად ან ნაწილობრივ მოკლებულია უნარს თავი ირჩინოს. ეს ხელისუფლება აგრეთვე მოვალეა ყველაფერი იღონოს ყოველი იმ პირის სარჩენად, რომელიც ნამდვილად იმყოფებოდა ამ მშრომელის კმაყოფაზე ან უკანასკნელის სიკვდილის, ან მისი სამუშაოს შედეგად შრომის უნარის დაკარგვის შემთხვევაში.

მუხლი 16

1. იძულებით ან სავალდებულო შრომაში ჩაბმული პირები, განსაკუთრებულად აუცილებელი შემთხვევების გარდა, არ შეიძლება გადაყვანილ იქნენ იმ რაიონებში, სადაც კვების და კლიმატური პირობები იმდენად განსხვავებულია მათთვის ჩვეული პირობებისაგან, რომ სახიფათოა მათ ჯანმრთელობისათვის.

2. არავითარ შემთხვევაში არ დაიშვება მშრომელთა გადაყვანა, თუ გადაყვანა არ განხორციელდა ყველა ის ღონისძიება ჰიგიენასა და საცხოვრებელ პირობებთან დაკავშირებით, რომლებიც აუცილებელია მშრომელთა მოწყობისათვის და მათი ჯანმრთელობის დაცვისათვის.

3. თუ ასეთი გადაყვანა აუცილებელი აღმოჩნდა, კომპეტენტურ სამედიცინო დაწესებულებებთან კონსულტაციების შემდეგ ხორციელდება ღონისძიებები, რომლებიც უბრუნველყოფს მშრომელთა ახალ კლიმატურ პირობებთან და კვებასთან თანდათანობით შეგეებას.

4. თუ მშრომელები ჩაბმულნი იქნებიან მათთვის უზვეულო სამუშაოს რეგულარულად შესრულებაში, უნდა განხორციელდეს ღონისძიებანი მათი ამ სახის სამუშაოებისადმი მიჩვევის უბრუნველსაყოფად, კერძოდ, თანდათანობით სწავლებასთან, სამუშაო საათებთან, დასვენების ორგანიზაციასთან, კვების ულუფის გაუმჯობესებასთან ან გამოიყენებით ისე, როგორც ეს საჭირო იქნება.

მუხლი 17

ვიდრე დაშვებული იქნება მშრომელთა ჩაბმა იძულებით ან სავალდებულო შრომაში იმ სამშენებლო ან სარემონტო სამუშაოების შესასასრულებლად, რომელთა შედეგადაც მშრომელებს მოუწევთ სამუშაო ადგილზე დიღხანს დარჩენა, კომპეტენტური ხელისუფლება უნდა დარწმუნდეს, რომ:

1. ყველაფერი იღონეს მშრომელთათვის სათანადო ჰიგიენური პირობებისა და აუცილებელი სამედიცინო დახმარების უბრუნველსაყოფად და რომ, კერძოდ:

ა) ამ მშრომელებმა უნდა გაიარონ სამედიცინო შემოწმება სამუშაოს დაწყებამდე და ამ სამუშაოს მთელი ხნის განმავლობაში გარკვეული პერიოდულობით;

ბ) გათვალისწინებული იყო საკმარისი სამედიცინო პერსონალით უბრუნველყოფა, აგრეთვე ნებისმიერი საჭიროებისათვის აუცილებელი დისპანსერების, საავადმყოფოების, პოსპიტალების შექმნა და ყველა საჭირო მოწყობილობით აღჭურვა;

ც) სამუშაო ადგილზე დამაკმაყოფილებლად არის უბრუნველყოფილი კარგი ჰიგიენური

პირობები, მშრომელთა მომარაგება სასმელი წყლითა და სურსათით, სათბობით, აგრეთვე სამბარეულო აღჭურვილობით და აუცილებლობის შემთხვევაში ფანსაცმლითა და ბინით დამაკმაყოფილებლად უბრუნველყოფა.

2. მშრომელთა ოჯახების არსებობის უბრუნველსაყოფად მიღებულია შესაბამისი ბომები, კერძოდ, მშრომელთა თანხმობით ან თხოვნით მათი ოჯახებისათვის საიმედო გზით ხელფასის ხაწილის გაგზავნა.

3. ადმინისტრაციის პასუხისმგებლობისა და მისი ხარჯით უბრუნველყოფილია მშრომელთა მგბავრობა სამუშაო ადგილამდე და უკან და რომ ადმინისტრაცია გაუადგილებს ამ მგბავრობას ტრანსპორტის ყველა ხელმისაწვდომი საშუალების შესაძლებლად ფართო გამოყენებით.

4. იმ შემთხვევაში, თუ მშრომელმა დროებით დაკარგა შრომის უნარი ავადყოფილის ან უბედური შემთხვევის გამო, მისი ჩვეულ საცხოვრებელ ადგილზე დაბრუნების ხარჯებს გაიღებს ადმინისტრაცია.

5. ნებისმიერ მშრომელს იძულებითი ან სავალდებულო შრომის ვადის გასვლის შემდეგ თავისი სურვილით შეუძლია დარჩეს იმავე ადგილზე თავისუფალ დაქირავებულ მუშად. მას მიეცემა ამის უფლება იმ უფლების ჩამორთმევის გარეშე, რომ ორი წლის განმავლობაში თავის ჩვეულ საცხოვრებელ ადგილზე დაბრუნდეს უფასოდ.

მუხლი 18

1. იძულებითი ან სავალდებულო შრომა, რომელიც დაკავშირებულია ხალხის გადაყვანასთან და ტვირთბენვასთან, როგორც, მაგალითად, მებარგულებისა და მენიჩბებისა, უქმდება რაც შეიძლება მოკლე ვადაში. ამ გაუქმებამდე კომპეტენტური ხელისუფლება ვალდებულია გამოსცეს რეგლამენტაცია, რომელიც, კერძოდ, განსაზღვრავს: a) იმ ვალდებულებას, რომ შრომის ეს ფორმა გამოიყენონ მხოლოდ ადმინისტრაციის მოხელეთა მიმოსვლის გასაადვილებლად, როცა ისინი თავიანთ სამსახურებრივ მოვალეობას ასრულებენ, ან ადმინისტრაციის ტვირთის გადაზიდვისას, ანდა მაშინ, როცა სრულიად აუცილებელი და გადაუდებელია სხვა პირების გადაყვანა, რომლებიც ადმინისტრაციის მოხელენი არ არიან; b) მოვალეობას, ამგვარ გადაზიდვებში ჩააბას მხოლოდ ის მშრომელი მამაკაცები, რომლებიც წინასწარი სამედიცინო შემოწმებით მიჩნეულნი არიან ვარგისად ამ სამუშაოს შესრულებისათვის, თუკი ასეთი შემოწმება შესაძლებელია. თუ შეუძლებელია, პირი, რომელიც გამოიყენებს ასეთ მუშახელს, თავისი პასუხისმგებლობით უნდა დარწმუნდეს, რომ ამ მშრომელებს აქვთ საჭირო ფიზიკური უნარი და არ სჭირო ინფექციური სენი; c) იმ ტვირთის მაქსიმალურ წონას, რომელიც უნდა წაიღონ მშრომელებმა; d) მაქსიმალურ მანძილს, რომლითაც შესაძლებელია მშრომელი დავაშოროთ თავის ჩვეულ საცხოვრებელ ადგილს; e) თვეში დღეების მაქსიმალურ რაოდენობას ან ნებისმიერ სხვა პერიოდს, რომლის განმავლობაში მშრომელი შეიძლება ჩაებას შრომაში, ამასთან დღეების ამ რაოდენობაში შედის საცხოვრებელ ადგილის დასაბრუნებლად საჭირო დღეებიც; f) იმ პირებს, რომლებსაც უფლება აქვთ ჩააბან იძულებით ან სავალდებულო შრომაში, აგრეთვე ამ უფლების მოქმედების ფარგლებს.

2. წინა პუნქტის „c“, „d“, „e“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული მაქსიმუმების განსაზღვრისას, ხელისუფლების კომპეტენტური ორგანოები მხედველობაში იღებენ საკითხთან დაკავშირებულ სხვადასხვა ფაქტორს, კერძოდ, მოსახლეობის ფიზიკურ უნარს, მშრომელთა მიერ გასავლელი მარშრუტის ხასიათს, აგრეთვე კლიმატურ პირობებს.

3. გარდა ამისა, კომპეტენტური ხელისუფლება ყველაფერს ღონისძიების მისათვის, რომ მებარგულების ნორმალურმა, ყოველდღიურმა მარშრუტმა არ გადააჭარბოს

მანძილს, რომელიც შეესაბამება საშუალოდ 8 საათიანი დღის ხანგრძლივობას. ამასთანავე ამ მანძილის განსაზღვრისას მხედველობაში იღებენ არა მხოლოდ ტვირთის წონას და მარშრუტის სიგრძეს, არამედ გზის მდგომარეობასაც, წელიწადის დროსაც და ამასთან ყველა სხვა დაკავშირებულ ფაქტორს, ზეგანაკვეთურ დროს მუშაობის აუცილებლობის შემთხვევაში. ასეთი სამუშაო ანაბლაურდება ჩვეულებრივ განაკვეთზე უფრო მაღალი განაკვეთებით.

მუხლი 19

1. ხელისუფლების კომპეტენტური ორგანოები მიწის იმულებითი დამუშავების ნებართვას იძლევიან მხოლოდ შიმშილის თავიდან ასაცილებლად ან სასურსათო პროდუქტების ნაკლებობისას და ყოველთვის იმ პირობით, რომ მიღებული სასოფლო-სამუშაო პროდუქტები ან სურსათი დარჩება იმ კოლექტივისა და პირის საკუთრებაში, რომელმაც ის აწარმოვა.

2. ამ მუხლის შედეგად არ უნდა შეიცვალოს კოლექტივის წევრთა მოვალეობა შეასრულონ კანონით ან კოლექტივის ჩვეულებით დაწესებული სამუშაო, თუ წარმოება ორგანიზებულია კანონებისა და ჩვეულებების შესაბამისად და პროდუქტები და პროდუქტების გაყიდვის შემდეგ რჩება კოლექტივის საკუთრებაში.

მუხლი 20

კანონმდებლობა, რომელიც ითვალისწინებს კოლექტიურ დასჯას და გამოიყენება მთლიანად კოლექტივის მიმართ იმ დანაშაულისათვის, რომელიც ჩადენილია მისი რომელიმე წევრის მიერ, არ შეიძლება ითვალისწინებდეს, როგორც სასჯელის დონისძიებას, კოლექტივის იმულებით ან სავალდებულო შრომას.

მუხლი 21

იმულებითი ან სავალდებულო შრომა არ გამოიყენება მაღაროებში მიწისქვეშა სამუშაოების შესასრულებლად.

მუხლი 22

ამ კონვენციის დებულებათა განხორციელების ღონისძიებათა შესახებ ყოველწლიური მოხსენები, რომლებსაც ორგანიზაციის ის წევრები, რომელთაც რატიოკაცია უქნეს ამ კონვენციის, ვალდებულებას იღებენ წარუდგინონ შრომის საერთაშორისო ბიუროს შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის წესდების 22-ე მუხლის დებულებათა შესაბამისად, უნდა შეიცავდეს ყველა შესაბამის ტერიტორიასთან დაკავშირებით შესაძლებლად სრულ ინფორმაციას იმულებითი ან სავალდებულო შრომის გამოყენების ზომის შესახებ ამ ტერიტორიაზე, აგრეთვე შემდეგ საკითხებზე: ამ შრომის გამოყენების მიზნები, ავადმყოფობისა და სიკვდილის შესახებ მონაცემები, სამუშაო დღის ხანგრძლივობა, განაკვეთი და ხელფასების გაცემის წესი, აგრეთვე ამასთან დაკავშირებული ყველა სხვა მონაცემი.

მუხლი 23

1. ამ კონვენციის დებულებათა შესრულების მიზნით კომპეტენტური ხელისუფლება გამოსცემს სრულ და ბუსტ რეგლამენტაციის იმულებითი ან სავალდებულო შრომის გამოყენების შესახებ.

2. ეს რეგლამენტაცია, კერძოდ, შეიცავს წესს, რომელიც იმულებით ან სავალდებულო შრომაში ყოველ პირს აძლევს უფლებას ხელისუფლებას წაუყენოს

ნებისმიერი პრეტენზია შრომის პირობებთან დაკავშირებით, და მისი პრეტენზიების განხილვისა და გათვალისწინების გარანტიას.

მუხლი 24

იმულებითი ან სავალდებულო შრომის წესების ზუსტად დაცვის უზრუნველყოფისათვის ყველა შემთხვევაში მიიღება შესაბამისი ბომები ან ამგვარ (ე.ი. იძულებით ან სავალდებულო) შრომაზე ნებისმიერი (თავისუფალი, დაქირავებული შრომით), უკვე არსებული ინსპექციის ორგანოს ფუნქციების გავრცელების გზით, ან ნებისმიერი, სხვა შესაბამისი სისტემის საშუალებით მიიღება აგრეთვე ბომები იმისათვის, რომ ეს წესები გაეცნოს იძულებით ან სავალდებულო შრომაში ჩაბმულ პირებს.

მუხლი 25

იმულებითს ან სავალდებულო შრომაში უკანონო ჩაბმა სისხლის სამართლის წესით და ორგანიზაციის ყველა წევრი, რომელმაც რატიფიკაცია უქნა ამ კონვენციას, ვალდებულია უზრუნველყოს რეალური ეფექტიანობა და კანონი დაწესებული სანქციების ზუსტად აღსრულება.

მუხლი 26

1. შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის ყველა წევრი, რომელმაც რატიფიკაცია უქნა ამ კონვენციას, ვალდებულია გამოიყენოს იგი მხოლოდ იმ ტერიტორიებზე, რომლებიც იმყოფებიან მისი სუვერენიტეტის იურისდიქციის, პროტექტორატის, სუვერენიტეტის, მეურვეობის ან მმართველობის ქვეშ იმდენად, რამდენადც მას უფლება აქვს იკისროს მოვალეობა, რომელიც ეხება შიდა იურისდიქციას. თუ ორგანიზაციის ამ წევრს სურს ისარგებლოს შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის წესდების 35-ე მუხლის დებულებით, მან უნდა დაურთოს დოკუმენტს რატიფიკაციის შესახებ განცხადება, რომელშიც მითითებული იქნება:

1) ტერიტორიები, რომლებზეც იგი აპირებს ამ კონვენციის დებულების გამოყენებას ცვლილებათა გარეშე.

2) ტერიტორიები, რომლებზე იგი აპირებს ამ კონვენციის დებულების გამოყენებას ცვლილებით და ამ ცვლილებათა დეტალებით.

3) ტერიტორიები, რომელთა მიმართაც იგი ჯერჯერობით თავს იკავებს გადაწყვეტილების მიღებისაგან.

2. მითითებული განცხადება ჩაითვლება რატიფიკაციის შესახებ დოკუმენტის განუყოფელ ნაწილად და გამოიწვევს ერთნაიარ შედეგს. ორგანიზაციის ნებისმიერ წევრს შეუძლია მომდევნო განცხადების საშუალებით უარი თქვას წინა განცხადებაში შეფანილ შენიშვნებზე ან მათ ნაწილზე ამ მუხლის პირველი პუნქტის მე -2 და მე -3 ქვეპუნქტების ძალით.

მუხლი 27

შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის წესდების შესაბამისად, ამ კონვენციის რატიფიკაციის შესახებ ოფიციალური დოკუმენტები რეგისტრაციისათვის ეგბავნება შრომის საერთაშორისო ბიუროს გენერალურ დირექტორს.

მუხლი 28

1. ეს კონვენცია აკავშირებს შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის მხოლოდ იმ წევრებს, რომელთა დოკუმენტები რატიფიკაციის შესახებ რეგისტრირებულია შრომის საერთაშორისო ბიუროში.

2. ეს კონვენცია ძალაში შედის ორგანიზაციის ორი წევრის მიერ რატიფიკაციის შესახებ დოკუმენტების გენერალური დირექტორის მიერ რეგისტრაციიდან 12 თვის შემდეგ.

3. შემდეგში ეს კონვენცია ძალაში შედის ორგანიზაციის თითოეული წევრის მიმართ ამ წევრთა მიერ რატიფიკაციის შესახებ დოკუმენტის რეგისტრაციიდან 12 თვის შემდეგ.

მუხლი 29

როგორც კი რეგისტრირებულია შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის ორი წევრის სარატიფიკაციო დოკუმენტები, შრომის საერთაშორისო ბიუროს გენერალური დირექტორი ამას აცნობებს შრომის საერთაშორისო ორგანიზაციის ყველა წევრს. იგი აცნობებს მათ აგრეთვე ორგანიზაციის სხვა წესდების მიერ წარდგენილი სარატიფიკაციო დოკუმენტების რეგისტრაციას.

მუხლი 30

1. ორგანიზაციის ნებისმიერ წევრს, რომელმაც დაარატიფიცირა ეს კონვენცია, მისი ძალაში თავდაპირველი შესვლის მომენტიდან ათწლიანი პერიოდის გასვლის შემდეგ შეუძლია დენოსაციის აქტით მისი დენონსირება, რაც უნდა აცნობოს შრომის საერთაშორისო ბიუროს გენერალურ დირექტორს. რეგისტრირებულთათვის დენონსაცია ძალაში შედის შრომის საერთაშორისო ბიუროს მიერ დენონსაციის აქტის რეგისტრაციიდან 1 წლის შემდეგ.

2. ორგანიზაციის ყველა წევრი, რომელმაც დაარატიფიცირა ეს კონვენცია, წინა მუხლში მოხსენიებული ათწლანი პერიოდის გასვლის შემდეგ ერთი წლის უნდა აცნობოს შრომის საერთაშორისო ბიუროს გენერალურ დირექტორს ამ კონვენციის ძალაში ყოფის გაგრძელების თაობაზე.

მუხლი 31

ამ კონვენციის ინგლისურ და ფრანგულ ტექსტებს ერთნაირი ძალა აქვთ.

ძალაში შესვლის თარიღი 1932 წლის 1 მაისი